

[Arne Melchior]

enkeltmandsejede virksomheder i gennemsnit tjener 262.000 kr. om året før skat.

Så kommer trumfen: for både de 85.000 kr. og de 260.000 kr. gælder det, at det er for arbejdsløn til ejeren af virksomheden. Dette er faktum, mine damer og herrer! Det vil sige, at arbejdsministeren og hr. Hans Jørgen Jensen i hvert fald skal deltage i den overskudsdeling ved at indbetale til fonden, eller hvad de tænker sig, af deres løn, for de har en højere løn – påstår jeg uden at vide det nøjagtigt, men det passer – end disse bedst stillede af de 343.000 danske individuelt ejede virksomheder, altså hovedstammen i det danske erhvervsliv. Det er vel misbrug, så det klodser!

På den baggrund påstår arbejdsministeren som begrundelse for sin redegørelse og for sin tankegang i indledningen af sin tale, at det, han vil afvende med dette forslag, er spændinger mellem befolkningsgrupper og splittelse i befolkningen. Nu beder jeg jer!

Hvem er det, der skulle splittes i befolkningen? Skulle det være de ansatte hos dem, der i snit tjener 85.000 kr. før skat og inklusive egen arbejdsindsats og risiko? Eller dem, der tjener 260.000 kr., de bedst stillede af dem altså? Er det deres ansatte, der skal lave splittelse i den danske befolkning? Det er en tilsnigelse, og det er synd for den gode sag, der her står på dagsordenen, at man går frem med den på denne måde.

Hr. Hans Jørgen Jensen talte meget om, at man ikke kan stille folk uens. De offentligt ansatte skal selvfølgelig også have medejendomsret og andel i overskud, og de virksomheder, som har underskud, skal også betale overskud til deres medarbejdere, for man må jo ikke stille folk uens. Jeg synes, hr. Hans Jørgen Jensen skulle tale med sine forbundsmedlemmer om, hvorvidt han er stillet ens med dem. Det er hr. Hans Jørgen Jensen ikke – altså økonomisk – og hvis hr. Hans Jørgen Jensen vil gå videre med den økonomiske nivellering, er man jo langt nok ad skattevejen.

Derfor tror jeg ikke, at dette, som altså hykler at være en undgåelse af splittelse i befolkningen og en fremskaffelse af kapital og den slags ting, vil være vejen til at stille folk ens. Men jeg glæder mig da til at se, at hr. Hans Jørgen Jensen med sin egen person og familie går i spidsen for den stillen-ens, som han her slår sig til ridder på.

Så må jeg bruge resten af mine minutter til at fægte den anden vej rundt, for vi har jo hørt en del kommentarer, læst i avisen og hørt det af nogle af ordførerne her i dag om forligsaftalen og emnet OD. Vi har hørt det fra hr. Fogh Rasmussen, meget charmant og sarkastisk af hr. Ninn-Hansen, og vi har læst det i Jyllands-Postens og Kristeligt Dagblads ledere, talerørene for de partier, som de nævnte ordførere er fra.

De taler om, at der er givet grønt lys – det står der i overskriften af Kristeligt Dagblads ledende artikel – og hr. Ninn-Hansen og andre har også boltret sig i dette, at de små forligspartier – men altså uundværlige, så gør det ikke så meget, at de er små – nu har tilladt regeringen noget.

Det har de aldeles ikke. Regeringen har kunnet gøre det samme under det forlig, som vi lever under i år, og som blev indgået den 5. maj 1980. Vi har ikke givet regeringen mundkurv på. Nej, selvfølgelig har vi ikke det, og ikke socialdemokratiet heller. Hvem er vi, at vi skulle uddele mundkurve? Vi ønsker heller ikke nogen selv.

Hr. Ninn-Hansen, hvis parti jo i forbindelse med eksklusivaftalernes debat jo interesserer sig – og med rette – meget for grundlovens § 74, som taler om alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, skulle også læse frem til § 77, der siger, at enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker, dog under ansvar for domstolene, altså ikke under ansvar over for forligspartierne. Det manglede bare, at socialdemokratiet ikke skulle kunne offentliggøre sine tanker og lave sine drøftelser.

Men vor indsats i den sammenhæng kan godt måle sig med den indsats, K og V har lavet, både i denne og i hele forligets sammenhæng. I øvrigt er der jo hverken tid til eller dagsordensret til at drøfte selve forliget i dag, således som hr. Ninn-Hansen efter min mening misbrugte taletiden til, vel vidende at jeg ikke havde mulighed for uden påtåle fra formanden at gå ind på hans diskussion.

Der er ikke andet nyt her end det, jeg nu gerne vil fortolke. Jeg vil gerne sige »sandheden« – den har jeg ikke i arv og eje, men som jeg erklærer den at være, og den er selvfølgelig kun bindende for mig og mit parti – om s. 13 i forligsaftalen. Sådan set er det ikke vigtigt, for der bliver ikke OD på denne